

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (осми състав)

15 януари 2015 година *

„Държавни помощи — Помощ за оздравяване и за реструктуриране на предприятия в затруднение — Помощи за реструктуриране, предвидени от френските органи в полза на SeaFrance SA — Увеличение на капитала и кредити, отпуснати от SNCF на SeaFrance — Решение, с което помощите се обявяват за несъвместими с вътрешния пазар — Понятие за държавна помощ — Критерий за частния инвеститор — Насоки за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение“

По дело T-1/12

Френска република, представлявана първоначално от E. Belliard, G. de Bergues и J. Gstalter, впоследствие от De Bergues, D. Colas и J. Bousin, в качеството на представители,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват V. Di Bucci, B. Stromsky и T. Maxian Rusche, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за отмяна на Решение 2012/397/ЕС на Комисията от 24 октомври 2011 година относно Държавната помощ SA 32600 (2011/C) — Франция — Помощ за реструктурирането на SeaFrance SA от SNCF (ОВ L 195, 2012 г., стр. 1),

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав),

състоящ се от: D. Gratsias, председател, М. Кънчева и С. Wetter (докладчик), съдии,

секретар: J. Weychert, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 19 юни 2014 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: френски.

Решение

Обстоятелства, предхождащи спора

- 1 С Решение 2012/397/ЕС на Комисията от 24 октомври 2011 година относно Държавната помощ SA 32600 (2011/C) — Франция — Помощ за реструктурирането на SeaFrance SA от SNCF (ОВ L 195, 2012 г., стр. 1) (наричано по-нататък „обжалваното решение“) Европейската комисия е обявила за несъвместима с вътрешния пазар помощта за оздравяване и помощта за реструктуриране на SeaFrance, която съответно е предвидена и предоставена от Френската република в полза на SeaFrance SA.
- 2 SeaFrance, понастоящем в несъстоятелност, е акционерно дружество според френското право, притежавано на 100 % от SNCF Participations SA, холдингово дружество от групата SNCF, самата тя притежавана изцяло от промишлено-търговската публичноправна организация „Société nationale des chemins de fer français“ (наричана по-нататък „SNCF“). SeaFrance предоставя морски пътнически и товарни транспортни услуги между пристанищата Кале (Франция) и Дувър (Обединеното кралство). Към разглеждания период SeaFrance разполага с 6 кораба. През декември 2009 г. то е имало 1550 служители, а през август 2010 г. — 1100 служители.
- 3 От 2008 г. финансовото състояние на SeaFrance постоянно се влошава по причини, по-конкретно свързани с неблагоприятната конюнктура, характеризираща се с голяма нестабилност на валутните курсове на еврото и британската лира, с повишаване на цените на нефта и със значително намаляване на транспорта на пътници и на товари през Ламанша. Тези външни условия са довели до увеличаване на вътрешните трудности на SeaFrance, по-конкретно свързани с излишния капацитет и високата стойност на съотношението на разходите за персонала спрямо оборота. Няколко социални протеста през 2010 г. още повече са влошили положението на дружеството.
- 4 През април 2010 г. SeaFrance е включено в предпазната процедура, която на 30 юни 2010 г. е изменена в производство по несъстоятелност. От обжалваното решение е видно, че в рамките на това производство пред Търговския съд в Париж (Франция) са подадени три оферти, насочени към поддържане на дейността чрез пълна или частична продажба на активите на SeaFrance. С първата оферта, представена съвместно от две дружества, действащи в областта на морския транспорт, се предлага поемането за символичната цена от три евро на три кораба и 460 работници. С втората оферта, представена от синдикатите, се предлага да се запазят изцяло заетите лица, да се изкупят обратно корабите на SeaFrance за символичната цена от едно евро и да не се поема пасивът на предприятието. Подробности относно третата оферта, представена от предприятие в областта на морския транспорт, не са представени в обжалваното решение. Според синдиките на SeaFrance нито една от тези оферти не е преценена като приемлива (съображения 10—15 от обжалваното решение).
- 5 След като на 24 октомври 2011 г. е прието обжалваното решение, на 16 ноември 2011 г. Търговският съд в Париж е открил производство за ликвидация по съдебен ред спрямо SeaFrance. В рамките на това производство е направено ново предложение за набиране на оферти за поемане на активите и дейностите на SeaFrance, но подадената в отговор на това предложение единствена оферта е счетена от синдиките на SeaFrance като неприемлива. Така че се е пристъпило към ликвидация на активите на SeaFrance и те са продадени на дружеството Eurotunnel.
- 6 От началото на 2009 г. SNCF подкрепя SeaFrance с различни мерки за предоставяне на помощ. Най-напред през февруари 2009 г. SNCF сключва със SeaFrance споразумение за управление на паричните наличности, чиято валидност е удължена през февруари 2010 г. Освен това на

15 юли 2010 г. тя предоставя на SeaFrance кредит от [поверително]¹ милиона евро, с цел да му позволи да се ползва от опцията за изкупуване на кораба си *Berlioz* и да си осигури собствеността върху този актив.

- 7 След това SNCF отпуска кредитна линия за [поверително] милиона евро в полза на SeaFrance. Тази мярка е съобщена от френските органи на Комисията на 12 юли 2010 г. като помощ за оздравяване по смисъла на Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение (ОВ С 244, 2004 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 187, наричани по-нататък „Насоките за помощта за реструктуриране“) и е одобрена от Комисията с Решение С(2010) 5837 от 18 август 2010 г. относно държавна помощ N 309/2010 — Франция.
- 8 Накрая, на 18 февруари 2011 г. съгласно разпоредбите на Насоките за помощта за реструктуриране френските органи са уведомили Комисията за проект на помощта за реструктуриране в полза на SeaFrance, придружен от план за реструктуриране. В плана за реструктуриране по-конкретно се предвижда намаляване на капацитета от шест на четири кораба, преобразуване на предлагането на курсове, което да доведе до близо 30 % намаление на годишния брой курсове и съкращаване на 725 работни места, за да се ограничи стойността на коефициента на съотношението на разходите за персонала спрямо оборота. Това реструктуриране трябва основно да се финансира с държавна помощ под формата на увеличение на капитала на SeaFrance с 223 милиона евро, изцяло записано от SNCF Participations.
- 9 На 6 април 2011 г. Комисията получава жалба от конкурент на SeaFrance срещу отпуснатата на последното дружество помощ за реструктуриране. На 22 юни 2011 г. Комисията уведомява френските органи за решението за започване на официална процедура по разследване, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС, що се отнася, от една страна, до помощта за реструктуриране на SeaFrance, съобщена на 18 февруари 2011 г., и от друга страна, до приетите от SNCF преди това мерки, а именно споразумението за управление на паричните наличности от 2009 г. и кредит за [поверително] милиона евро, отпуснат на 15 юли 2010 г. (наричано по-нататък „решението за започване на официална процедура“). Освен това с публикуването на резюмето на това решение в *Официален вестник на Европейския съюз* от 14 юли 2011 г. (ОВ С 208, стр. 8) Комисията е приканила заинтересованите страни да представят становищата си във връзка с прилагането на член 108, параграф 2 ДФЕС.
- 10 С писма от 14 юли, 22 юли и 19 август 2011 г. френските органи най-напред са представили на Комисията коментарите си съответно относно изразените съмнения в решението за започване на официална процедура, относно жалбата и относно становищата на заинтересованите страни.
- 11 След това с писмо от 12 септември 2011 г. френските органи са представили на Комисията изменен план за реструктуриране. В този план по-конкретно се предвижда допълнителна продажба на един кораб, намаляване на общия личен състав с 922 служители, по-голямо намаляване на броя на курсовете и преустройство на дейностите по продажба и маркетинг, което трябва да доведе до допълнителни икономии. Освен това, за да се отговори на съмненията, изразени от Комисията в решението за започване на официална процедура относно недостатъчния и несигурен собствен принос на SeaFrance за финансиране на реструктурирането му, в този план се предвижда реорганизация на мерките за финансиране на реструктурирането: увеличението на капитала на SeaFrance трябва да се ограничи до 166,3 милиона евро и да бъде придружено от кредит в размер на 99,8 милиона евро, предназначени да финансират реструктурирането. Също така е предвидено отпускането на друг кредит в размер на [поверително] милиона евро. С него се цели да се рефинансира съществуващият кредит за

1 — Заличени поверителни данни.

кораба *Molière*, за да се изпревари премахването на опцията за изкупуване на този кораб. Преждевременното премахване на опцията за изкупуване трябва да позволи на SeaFrance да придобие пълната собственост върху този актив в края на [поверително] година, вместо в края на [поверително] година. Двата кредита е трябвало да бъдат отпуснати при лихвен процент 6,05 % за срок от 12 години с анюитетни вноски за връщане на главницата.

- 12 Накрая, с писмо от 3 октомври 2011 г. френските органи са изпратили на Комисията нов вариант на изменения план за реструктуриране. Според този нов вариант на плана, от една страна, размерът на кредита от 99,8 милиона евро е намален на 99,7 милиона евро и от друга страна, прилаганият лихвен процент към двата кредита, предвидени в изменения план за реструктуриране, е увеличен от 6,05 % на 8,55 %.
- 13 На 24 октомври 2011 г. Комисията приема обжалваното решение и на същия ден го съобщава на френските органи. В съображения 16 и 17 от това решение Комисията уточнява, че обжалваното решение се отнася, от една страна, до мерките, предвидени в изменения план за реструктуриране, а именно увеличението на капитала на SeaFrance и двата кредита от 99,7 милиона евро и от [поверително] милиона евро, и от друга страна, до помощта за оздравяване, одобрена с решението ѝ от 18 август 2010 г. За сметка на това решението не засяга нито споразумението за управление на предоставените от SNCF на SeaFrance парични наличности, нито кредита, който му е отпуснат с оглед премахването на опцията върху кораба *Berlioz* (вж. точка 6 по-горе), които са предмет на друга процедура, предвидена в член 108, параграф 2 ДФЕС и започнала на 22 юни 2011 г.
- 14 Диспозитивът на обжалваното решение гласи по-специално следното:

„Член 1

Увеличаването на капитала със 166,3 милиона евро, кредитът от 99,7 милиона евро и кредитът от [поверително] милиона евро, които [Франция] възнамерява да приведе в изпълнение чрез SNCF като помощ за реструктуриране в полза на SeaFrance, представляват държавни помощи по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС и са несъвместими с вътрешния пазар.

Член 2

Кредитът, отпуснат от Франция чрез SNCF като помощ за оздравяване в полза на SeaFrance съгласно решението на Комисията от 18 август 2010 г., представлява помощ, несъвместима с вътрешния пазар.

Член 3

1. Франция се задължава да си възвърне чрез SNCF помощта, посочена в член 2 от получателя, включително дължимата договорна лихва в падеж, която все още не е платена към датата на нотификацията на настоящото решение.

[...]“.

Производство и искания на страните

- 15 На 2 януари 2012 г. Френската република подава в секретариата на Общия съд настоящата жалба.
- 16 След доклада на съдията докладчик Общият съд (осми състав) решава да започне устната фаза на производството.

- 17 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание, проведено на 19 юни 2014 г.
- 18 В съдебно заседание Комисията представя документ, съдържащ електронната кореспонденция между службите ѝ и френските органи, с цел да подкрепи доводите си, изтъкнати в отговор на второто правно основание на жалбата. Председателят на състава решава да приложи този документ към съдебната преписка и приканва Френската република да даде становище по допустимостта и съдържанието на този документ до 26 юни 2014 г. Липсва произнасяне по допустимостта на този документ.
- 19 Френската република представя становището си в определения срок.
- 20 Устната фаза на производството приключва на 3 юли 2014 г.
- 21 Френската република иска от Общия съд:
- да отмени обжалваното решение в неговата цялост,
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 22 Комисията иска от Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди Френската република да заплати съдебните разноски.

От правна страна

- 23 Най-напред следва да се отбележи, че посочените от Френската република четири правни основания в подкрепа на жалбата ѝ се отнасят до извършената от Комисията преценка на двата кредита, съответно от 99,7 милиона евро и от [поверително] милиона евро, предвидени в изменения план за реструктуриране (наричани по-нататък заедно „разглежданите кредити“). Френската република не оспорва, че мярката, представляваща увеличение на капитала на SeaFrance със 166,3 милиона евро, представлява държавна помощ.
- 24 Първите две правни основания от жалбата на Френската република са изведени от нарушение на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като Комисията е квалифицирала разглежданите кредити като държавна помощ. Третото правно основание е изведено от грешки при прилагане на правото и фактически грешки, доколкото Комисията е счела, че помощта за реструктуриране е несъвместима с член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, тълкуван във връзка с Насоките за помощта за реструктуриране. Четвъртото правно основание е изведено от нарушение на член 345 ДФЕС.

По първото правно основание, изведено от неправилно тълкуване на понятието за държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като Комисията е счела, че предпазливият характер на разглежданите кредити трябва да бъде преценен с оглед на помощта за оздравяване и на рекапитализацията

- 25 С първото правно основание Френската република по същество твърди, че Комисията неправилно е счела за целите на прилагането на теста за частния инвеститор, че разглежданите кредити, предоставената на SeaFrance помощ за оздравяване, както и предвиденото в изменения план за реструктуриране увеличение на капитала на същото дружество трябва да бъдат преценявани заедно.
- 26 Това правно основание се състои от две части, съответно изведени от неправилно тълкуване и от неправилно прилагане към случая на решение от 15 септември 1998 г., ВР Chemicals/Комисия (Т-11/95, Rec, наричано по-долу „решение ВР Chemicals“, ЕУ:Т:1998:199).
- 27 С първата част Френската република поддържа по същество в жалбата си, че доколкото решение ВР Chemicals, точка 26 по-горе (ЕУ:Т:1998:199), се отнася само до отказ да се започне официална процедура по разследване, а не до прилагане по същество на принципа за частния инвеститор, установените от това решение критерии не биха могли да се прилагат в рамките на официална процедура по разследване, с цел да се реши дали разглежданите мерки представляват отделни мерки или не. В съдебно заседание, като взема предвид решение от 19 март 2013 г., Воцугуес и Воцугуес Télécom/Комисия (С-399/10 Р и С-401/10 Р, Сб., ЕУ:С:2013:175), Френската република оттегля жалбата си в тази част, което е отбелязано в протокола от съдебното заседание.
- 28 С втората част Френската република поддържа, че в случая Комисията е приложила неправилно решение ВР Chemicals, точка 26 по-горе (ЕУ:Т:1998:199), и неправилно е стигнала до заключението, че разглежданите кредити действително са неотделими от помощта за оздравяване и от рекапитализацията.
- 29 Следва да се припомни, че доколкото понятието за държавна помощ, както е определено в член 107, параграф 1 ДФЕС, има правен характер и трябва да се тълкува въз основа на обективни фактори, по принцип съдът на Съюза трябва да упражнява цялостен контрол по въпроса дали дадена мярка попада в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС, като отчита както конкретните обстоятелства по отнесения до него спор, така и техническия характер или сложността на направените от Комисията преценки (вж. решения от 22 декември 2008 г., British Aggregates/Комисия, С-487/06 Р, Сб., ЕУ:С:2008:757, т. 111 и цитираната съдебна практика и от 17 декември 2008 г., Ryanair/Комисия, Т-196/04, Сб., ЕУ:Т:2008:585, т. 40 и цитираната съдебна практика).
- 30 Квалифицирането по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС като държавна помощ на приета спрямо дадено предприятие мярка изисква да бъдат изпълнени четири условия. Първо, трябва да става въпрос за намеса на държавата или чрез ресурси на държавата. Второ, тази намеса трябва да е в състояние да засегне търговията между държавите членки. Трето, тя трябва да предоставя предимство единствено в полза на определени предприятия или отрасли. Четвърто, тя трябва да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията (вж. решение от 29 септември 2000 г., СЕТМ/Комисия, Т-55/99, Rec, ЕУ:Т:2000:223, т. 39 и цитираната съдебна практика; вж. също в този смисъл решение от 23 март 2006 г., Enirisorse, С-237/04, Rec, ЕУ:С:2006:197, т. 38 и 39 и цитираната съдебна практика).
- 31 От постоянната съдебна практика обаче следва също, че условията, на които трябва да отговаря една мярка, за да попадне в обхвата на понятието за помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, не са изпълнени, ако предприятието бенефициер е могло да получи същото предимство като предимството, което му е предоставено посредством държавните средства, при обстоятелства, съответстващи на нормалните пазарни условия, като тази преценка по

отношение на публичните предприятия се извършва по принцип с прилагането на критерия за частния инвеститор (вж. решение от 5 юни 2012 г., Комисия/EDF и др., C-124/10 P, Сб., EU:C:2012:318, т. 78 и цитираната съдебна практика).

- 32 Съгласно съдебната практика, свързана с прилагането на критерия за частния инвеститор, Комисията е длъжна винаги да разглежда всички релевантни фактори на спорната операция и нейния контекст (вж. решение от 13 септември 2010 г., Гърция/Комисия, T-415/05, T-416/05 и T-423/05, Сб., EU:T:2010:386, т. 172 и цитираната съдебна практика).
- 33 Когато се отнася до прилагането на критерия за частния инвеститор спрямо няколко последователни намеси на държавата, Комисията трябва да разгледа дали между тези намеси съществуват достатъчно тесни връзки, така че да е невъзможно да бъдат отделени една от друга, и доколко тези намеси трябва да се разгледат като една-единствена намеса за целите на прилагането на член 107, параграф 1 ДФЕС (вж. в този смисъл решение Bouygues и Bouygues Télécom/Комисия, точка 27 по-горе, EU:C:2013:175, т. 103).
- 34 Разглеждането дали няколко последователни намеси на държавата могат да бъдат отделени една от друга, трябва да се извърши с оглед на установените от съдебната практика критерии, сред които по-конкретно е хронологичната последователност на тези намеси, тяхната цел и положението на предприятието бенефициер към момента на тези намеси (вж. в този смисъл решения Bouygues и Bouygues Télécom/Комисия, точка 27 по-горе, EU:C:2013:175, т. 104 и BP Chemicals, точка 26 по-горе, EU:T:1998:199, т. 170—178).
- 35 Освен това следва да се припомни, че преценката на Комисията дали дадена мярка отговаря на критерия за частния оператор в условията на пазарна икономика, може да предполага сложна икономическа преценка. Когато приема акт, предполагащ подобна преценка, Комисията разполага с широка свобода на преценка, а съдебният контрол се свежда до проверка дали са спазени процесуалните норми и изискването за мотивиране, дали не е налице грешка при прилагане на правото, дали приетите факти са установени точно, дали не е налице явна грешка в преценката на тези факти, както и дали не е налице злоупотреба с власт. По-специално Общият съд няма за задача да замести икономическата преценка на издаващия решението със своята преценка (вж. решение Ryanair/Комисия, EU:T:2008:585, точка 29 по-горе, т. 41 и цитираната съдебна практика).
- 36 Именно с оглед на тези принципи следва да се разглежда изтъкнатият в рамките на втората част от първото правно основание основен довод, с който Френската република упреква Комисията, че не е разгледала всички относими фактически и правни обстоятелства, за да прецени неотделимия характер на приетите в полза на SeaFrance мерки, по-специално лихвените проценти и свързаните с разглежданите кредити обезпечения. Така Френската република упреква Комисията за приетото от нея в обжалваното решение становище, че тъй като целта на разглежданите кредити е същата като на рекапитализацията на SeaFrance и че те са отпуснати едновременно с рекапитализацията, въпреки че положението на SeaFrance е било непроменено, тези кредити са неотделими от рекапитализацията и от помощта за оздравяване, като поради това Комисията е приела, че те не са били отпуснати от частен инвеститор.
- 37 Разглеждането на обосноваването на този довод трябва да се извърши на два етапа. На първо място, следва да се провери дали правилно Комисията е достигнала до заключението, че разглежданите кредити са неотделими от рекапитализацията и от помощта за оздравяване и следователно не могат да бъдат преценявани като самостоятелни мерки с оглед на критерия за частния инвеститор. С други думи, следва да се провери дали Комисията правилно е определила предмета, към който трябва да приложи посочения критерий. На второ място, следва да се провери дали Комисията правилно е приложила критерия за частния инвеститор към посочените в обжалваното решение мерки.

38 На първо място, що се отнася до въпроса дали правилно Комисията е достигнала до заключението, че разглежданите кредити са неотделими от рекапитализацията и от помощта за оздравяване, следва най-напред да се отбележи, че в съображение 129 от обжалваното решение, в отговор на доводите на френските органи, че разглежданите кредити са отпуснати при пазарните условия и следователно при спазване на критерия за частния инвеститор, Комисията посочва следното:

„[...]В настоящия случай SNCF вече е отпускала на SeaFrance помощи, по-специално помощ за оздравяване, и възнамерява да отпусне нова, [а именно] за рекапитализация. Отпуснатите кредити преследват същите цели както другите помощи, а именно оздравяването и реструктурирането на SeaFrance. Те ще бъдат отпуснати в момент, когато SeaFrance е предприятие в затруднение и по едно и също време с помощите за реструктуриране. Това се подразбира за кредита от 99,7 милиона евро, който има за цел — също както рекапитализацията — да позволи на SeaFrance да посрещне нуждите си от текущ капитал. Същото обаче се отнася и за кредита от [поверително] милиона евро, който служи за рефинансиране и за изплащане по-рано от предвиденото на договора за лизинг на кораба *Molière*. Всъщност финансирането на средства за производство, в случая на кораб, е тясно свързано с ежедневната дейност на SeaFrance. Чрез рефинансирането и предварителното изплащане на лизинга SeaFrance цели да намали работните си разходи, което е свързано с реструктурирането на предприятието. Следователно взетият кредит от [поверително] милиона евро се вписва и в логиката на реструктурирането на SeaFrance“.

39 На следващо място, в съображения 130—132 Комисията припомня правилата, посочени в решение BP Chemicals, точка 26 по-горе (EU:T:1998:199).

40 На последно място, в съображение 133 Комисията разглежда въпроса дали рекапитализацията представлява държавна помощ, и констатира, че „[т]ъй като целта на двата отпуснати кредита е същата като на рекапитализацията, а именно финансирането на разходите за реструктуриране, тъй като икономическата ситуация на предприятието е непроменена (то е в затруднение) и тъй като кредитите са отпуснати едновременно с рекапитализацията, те не [биха могли] да бъдат разумно отделени от помощта за оздравяване и от рекапитализацията“.

41 Наистина тези мотиви изглеждат кратки. Все пак обаче най-напред се налага изводът, че констатациите на Комисията относно хронологията на приемането и целта на мерките, както и относно положението на SeaFrance, са лишени от грешка в преценката.

42 Всъщност относно хронологията на приемане на мерките страните не спорят, че разглежданите кредити съвпадат по време с рекапитализацията и че тези три мерки са били предвидени в един и същ план за реструктуриране, представен за преценка на Комисията шест месеца след отпускането на помощта за оздравяване.

43 Също така относно положението на дружеството бенефициер от страните не се спори, че от 2008 г. SeaFrance е имало значителни финансови затруднения, които са довели на 30 юни 2010 г., т.е. преди съобщаването на помощта за оздравяване, до откриването спрямо него на производство по несъстоятелност. Производството по несъстоятелност е останало открито до започването на производство за ликвидация по съдебен ред, което по време е след приемането на обжалваното решение (вж. точки 4, 5 и 7 по-горе). Следователно значителните финансови затруднения на SeaFrance са съществували както към момента, когато то е получило помощта за оздравяване, така и към момента, когато SNCF е предвидила да му отпусне другите три мерки, посочени в плана за реструктуриране.

44 Относно целта на мерките е безспорно, че кредитът от 99,7 милиона евро има същата цел като рекапитализацията, а именно финансиране на реструктурирането. Що се отнася до кредита за [поверително] милиона евро, трябва да се отхвърли доводът на Френската република, че този

кредит преследва цел с имуществен характер, а именно чрез премахване на опцията за изкупуване на кораба *Molière* да се обезпечи даден актив, и следователно той има различна цел от рекапитализирането. Всъщност правилно Комисията е достигнала до заключението, че този кредит се вписва в логиката на реструктурирането на SeaFrance, доколкото той служи за рефинансиране и за изплащане на по-рано от предвиденото на договора за лизинг на кораба *Molière* и цели също така да намали работните разходи, свързани с финансирането на средствата за производство. Освен това Комисията правилно е отбелязала в писмената си защита, като поддържа, че единствената цел на този кредит е да замести поето извънбалансово задължение, свързано с дължимите от SeaFrance лизингови вноски в приложение на договора за лизинг, че Френската република не е представила доказателства, с които да се установи, че преди този кредит SNCF вече е била пряко ангажирана и задължена да заплаща тези лизингови вноски.

- 45 На следващо място, някои от посочените от Комисията обстоятелства в обжалваното решение, които са част от контекста на реструктурирането на SeaFrance, при всяко положение потвърждават заключението, че разглежданите кредити, помощта за оздравяване и рекапитализацията трябва да се преценяват заедно с оглед на критерия за частния инвеститор.
- 46 Във връзка с това от обжалваното решение следва, от една страна, че след отпускането от SNCF в полза на SeaFrance на кредитна линия за [поверително] милиона евро, приета от Комисията като помощ за оздравяване, френските органи са представили на 18 февруари 2011 г. първоначален план за реструктуриране на SeaFrance (съображения 1, 2 и 24 от обжалваното решение). Този план, в който се предвижда само една мярка за предоставяне на помощ, а именно увеличение на капитала на SeaFrance в размер на 223 милиона евро, изцяло записан от SNCF Participations, е бил критикуван от Комисията в решението за започване на официалната процедура, с мотива че собственият принос на SeaFrance при финансиране на реструктурирането му е твърде малък и несигурен (съображения 4, 24 и 149 от обжалваното решение). От обстоятелствата по обжалваното решение също така е видно, че за да отговорят на тези критики, на 12 септември 2011 г. френските органи са представили изменен план за реструктуриране, в смисъл че първоначално предвиденото увеличение на капитала е намалено на 166,3 милиона евро, което трябва да се запише от SNCF Participations, и че това намаляване е компенсирано от кредит в размер на 99,7 милиона евро, отпуснат от SNCF и предназначен да финансира реструктурирането на SeaFrance като част от собствения му принос (съображения 24, 27, 28 и 150 от обжалваното решение). Отпускането на разглежданите кредити, по-конкретно на кредит от 99,7 милиона евро, следователно изглежда като резултат от реструктурирането на предвидената първоначално единствена мярка за предоставяне на помощ.
- 47 От друга страна, от обжалваното решение е видно, че SNCF, която действа в двойно качество: на субект, предоставящ помощта, и на субект, предоставящ средства, предназначени да бъдат част от собствения принос, единствена предоставя на SeaFrance необходимите средства за финансиране на реструктурирането. Нито един частен инвеститор извън групата SNCF всъщност не взема участие заедно с нея в тази операция. Във връзка с това Комисията също е отбелязала, че въпреки отправените от нея искания френските органи не са ѝ предоставили примерна оферта за кредит от независимо финансово учреждение (съображение 138 от обжалваното решение).
- 48 Контекстът на реструктурирането на SeaFrance, и по-конкретно изменението на плана за реструктуриране по този начин, показва, че за да прикрият почти пълната липса на собствен принос от страна на SeaFrance при финансирането на реструктурирането му, френските органи, вместо да потърсят инвеститор или външен кредитор или пък да намерят такъв, са предложили решение, при което SNCF сама предоставя почти изцяло този собствен принос, а именно 99,7 милиона евро от общия размер на собствения принос, който е в размер на [поверително] милиона евро (вж. съображение 150 от обжалваното решение и точки 63 и 79

по-долу), като действа все едно е външен кредитор. Такова решение обаче, основаващо се на простото реструктуриране на първоначално предвидената мярка за предоставяне на помощ и на двойната роля на SNCF, която действа, от една страна, чрез SNCF Participations, като отпускател на помощта публичноправен субект и от друга страна, като предполагаем частен инвеститор, който едновременно е единственият частен инвеститор, включил се в оздравяването и в реструктурирането на SeaFrance, не би могло да бъде възприето, доколкото се отклонява от прилагането на правилата за собствения принос, установени в Насоките за помощта за реструктуриране.

49 Накрая, противно на поддържаното от Френската република, свързаните с разглежданите кредити лихвен процент и обезпечения не са част от релевантните обстоятелства, които трябва да бъдат взети предвид от Комисията при разглеждане на въпроса дали тези кредити могат да бъдат отделени от рекапитализацията и от помощта за оздравяване. Разглеждането на условията за отпускане на посочените кредити всъщност попада в обхвата на преценката за рентабилност на тези кредити, т.е. е свързано с прилагането на критерия за частния инвеститор. За сметка на това разглеждането дали кредитите могат да бъдат отделени от другите две мерки, цели да установи дали критерият за частния инвеститор трябва да се прилага към тези кредити, считани като автономна инвестиция или като съвкупност от мерки, които са предвидени в обжалваното решение, и са считани като едно цяло. Следователно това разглеждане представлява предварителен етап в прилагането на критерия за частния инвеститор.

50 Също така от цитираната в точка 33 по-горе съдебна практика е видно, че противно на поддържаното от Френската република, формалните различия между кредит и рекапитализация не пречат да се приеме, че тази мерки са неотделими. Всъщност определяща е не формата, в която се изразяват намесите на съответната държава, а обстоятелството, че тези намеси са така тясно свързани по-конкретно с оглед хронологията на приемането им, целта им и положението на предприятието към момента на приемането им, че е невъзможно те да бъдат отделени една от друга.

51 На второ място, що се отнася до прилагането на критерия за частния инвеститор към мерките, които са предмет на обжалваното решение, следва да се отбележи, че в съображения 133 и 134 от същото Комисията е посочила следното:

„(133) Франция не оспорва факта, че рекапитализацията представлява помощ, защото няма никаква перспектива да получи възвръщаемост, отговаряща на тази, която би изисквал един частен инвеститор. Това се вижда и от таблицата, посочена в съображение (35), която указва необходимостта от финансиране за периода 2011—2017 г. В действителност предприятието не би могло да разпределя дивиденди през този период. Като се вземат предвид значителните разходи, които представлява плащането на лихвите и на главницата на [разглежданите] кредити, и малкият марж на печалба, предвиден в плана за реструктуриране, твърде вероятно е тази ситуация да продължи и след 2017 г. до пълното връщане на взетите кредити през 2023 г. Един частен инвеститор в класическа индустрия като морския транспорт не би приел пълната липса на възвръщаемост на инвестиция от 166,3 милиона евро за период от [дванадесет] години. [...]

(134) Взета като цяло, възвръщаемостта на помощта за оздравяване, на рекапитализацията и на двата отпуснати кредита е по-ниска от тази, която би изисквал един частен инвеститор в условията на пазарна икономика. Всъщност, както беше обяснено, SNCF не може да очаква никаква възвръщаемост от рекапитализацията преди 2023 г. [...]

52 Налага се изводът, че направеният в съображения 133 и 134 от обжалваното решение анализ на очакваната възвръщаемост от посочените в обжалваното решение мерки е представен в обобщен вид и се отнася до рекапитализацията.

- 53 От една страна обаче, Комисията правилно е приложила критерия за частния инвеститор към съвкупността от неотделими мерки, включваща разглежданите кредити, рекапитализацията и помощта за оздравяване. Всъщност, като отчита влиянието, което плащането на лихвите и изплащането на разглежданите кредити има върху рентабилността на рекапитализацията, Комисията е започнала да прави общ анализ на възвръщаемостта, която SNCF в качеството на единствен частен инвеститор би могла да очаква от преценяваните съвкупно мерки, които прилага или предвижда да приложи в рамките на оздравяването и на реструктурирането на SeaFrance. Така тя, без да допусне явна грешка в преценката, стига до заключението, че очакваната обща възвръщаемост от тази неотделима съвкупност не съответства на очакваната от частния инвеститор възвръщаемост, без да е необходимо да извършва точен анализ на въпроса дали условията за отпускане на всеки един от разглежданите кредити съответстват на пазарните условия.
- 54 От друга страна, по изложените в точка 48 по-горе причини обстоятелствата относно контекста на реструктурирането на SeaFrance, посочени в точки 46 и 47 по-горе, са в подкрепа на заключението, че в условията на пазарна икономика частният инвеститор не би предоставил на SeaFrance съвкупността от осъществените от SNCF мерки, посочени в обжалваното решение.
- 55 От гореизложеното следва, че Комисията е разгледала, съгласно цитираната в точка 32 по-горе съдебна практика, общия контекст при отпускането на SeaFrance на разглежданите кредити. Оттук също следва, че противно на твърденията на Френската република, Комисията не е предположила, а е доказала с оглед на целта, хронологията на разглежданите кредити и състоянието на дружеството бенефициер, като е взела предвид останалите релевантни обстоятелства от преписката, като промяната на плана за реструктуриране, двойната роля на SNCF и липсата на частен инвеститор извън групата SNCF, че разглежданите кредити не могат обосновано да бъдат отделени от рекапитализацията на SeaFrance и от откриването на кредитната линия в негова полза във връзка с помощта за оздравяване и следователно може да се приеме, че представляват автономна инвестиция с оглед на критерия за частния инвеститор.
- 56 От гореизложеното също така следва, че като е отпуснала на SeaFrance едновременно разглежданите кредити, рекапитализацията и помощта за оздравяване, френската държава, действаща чрез SNCF, е предоставила на SeaFrance предимство, което последният не би могъл да има при нормални пазарни условия. Следователно правилно в съображение 142 от обжалваното решение Комисията е квалифицирала тази кредити като държавни помощи.
- 57 Доводите на Френската република, основани на предходната практика на Комисията, не са от естество да поставят под съмнение този извод.
- 58 Всъщност според съдебната практика характерът на държавна помощ на дадена мярка трябва да се преценява единствено в рамките на член 107, параграф 1 ДФЕС, а не от гледна точка на твърдения за практика, установена в предходни решения на Комисията (решение от 15 ноември 2011 г., Комисия/Government of Gibraltar и Обединеното кралство, C-106/09 P и C-107/09 P, Сб., EU:C:2011:732, т. 136). Освен това позоваването на предходната практика на Комисията в областта на помощите за оздравяване и на реструктурирането, при която преценката на всеки отделен случай силно зависи от финансовото положение на конкретния получател на помощта, от общите икономически условия на сектора, в който действа, и от нормативната рамка, в която работи, е особено деликатен въпрос.
- 59 Следователно Френската република не може да се основава на предходната практика на Комисията, за да докаже съществуването на допуснатата от последната грешка в преценката по отношение на наличието на държавна помощ в настоящия случай.
- 60 Във всеки случай представеното по-нататък разглеждане по същество на тези доводи не позволява да се открие грешка в обжалваното решение.

- 61 От една страна, Френската република твърди, че предходната практика на Комисията не позволява да се обоснове по принцип прилагането на разрешението на въпроса, прието в решение BP Chemicals, точка 26 по-горе (EU:T:1998:199). Все пак в Решение от 26 май 2010 г. за помощта за реструктуриране на товаро-транспортните дейности на SNCB (N°726/2009) (наричано по-нататък „решение SNCB-товарни превози“), в което се разглежда дружество майка, което отпуска помощта при обстоятелства, които са сходни с разглежданите в обжалваното решение, Комисията не извършва цялостен анализ на мерките за предоставяне на помощ, а за сметка на това допуска, че кредитът от SNCB на новото ѝ дъщерно дружество, създадено в рамките на реструктурирането на товаро-транспортните дейности и съпътствано с увеличение на капитала на това дъщерно дружество от SNCB, е отпуснат при пазарни условия. Така че този кредит не представлява държавна помощ и може да бъде вземан предвид в рамките на собствения принос на това дъщерно дружество при реструктурирането му. Според Френската република различният анализ на сходни случаи, който не може да бъде обяснен с различия в приложимата правна уредба, противоречи на принципите на правната сигурност, на обратната администрация и на равното третиране.
- 62 Налага се изводът, че с довода си, основан на решение SNCB-товарни превози, Френската република по същество упреква Комисията, че в обжалваното решение е отказала кредит от 99,7 милиона евро, предоставен от SNCF на SeaFrance, да бъде взет предвид като част от собствения принос на SeaFrance при финансиране на реструктурирането му, докато в решение SNCB-товарни превози Комисията е приела, че тъй като е предоставен при пазарни условия, отпуснатият от SNCB на дъщерното ѝ дружество за товарни превози кредит не представлява държавна помощ и може да бъде включен в собствения принос на това дъщерно дружество за нуждите на финансирането при реструктуриране.
- 63 Във връзка с това най-напред освен факта, че за разлика от реструктурирането на SeaFrance, реструктурирането на товаро-транспортните дейности на SNCB не е осъществено в контекста на оздравяване на предприятие в затруднение, а в контекста на един по-широк план за реструктуриране на промишлеността и търговията в сектора, следва да се отбележи наличието на значителна разлика в приложимата регулаторна рамка. Всъщност реструктурирането на товаро-транспортните дейности на SNCB е извършено съгласно Ръководните насоки на Общността за държавните помощи за железопътните предприятия (ОВ С 184, 2008 г., стр. 13). Тези ръководни насоки представляват специална регулаторна рамка в сектора на железопътния транспорт, с която се извършва дерогация от схемата на Ръководните насоки за помощта за реструктуриране, по-конкретно що се отнася до нивото на собствения принос на получателя на помощта. Всъщност в параграф 82 от тези ръководни насоки се предвижда, че Комисията би могла да приеме по-слаб собствен принос от предвидения в ръководните насоки за помощите за реструктуриране. Въз основа на това Комисията е приела, че нивото на личния принос на дъщерното дружество за товарни превози на SNCB е между 15 % и 25 % от нуждите от финансиране на реструктурирането (вж. съображения 246—249 от решението SNCB-товарни превози). На следващо място, макар действително Комисията да е допуснала в решение SNCB-товарни превози една част от собствения принос на дъщерното дружество за товарни превози на SNCB да представлява отпуснат от SNCB кредит при пазарни условия, от съображение 113 от това решение е видно, че за да посрещне нуждите от финансиране при реструктурирането, това дъщерно дружество също така трябва да договори с кредитна институция външна кредитна линия в размер на 50 милиона евро. По този начин за разлика от плана за реструктуриране на SeaFrance, планът за реструктуриране на товаро-транспортните дейности на SNCB предвижда намесата на лица извън групата SNCB. Накрая, размерът на кредита, който SNCB трябва да отпусне на дъщерното си дружество за товарни превози, представлява една сравнително ограничена част от собствения принос. Всъщност този кредит възлиза на 25 милиона евро, а общият размер на собственото участие на дъщерното дружество за товарни превози е 135 милиона евро при общ разход за реструктурирането в размер на 490 милиона евро (вж. съображение 248 от решение SNCB-товарни превози). За сметка на това според изменения план за реструктуриране на SeaFrance кредитът от 99,7 милиона евро

представлява между 85 % и 95 % от личния принос на SeaFrance за финансиране на реструктурирането му, докато общият размер на този принос възлиза на [поверително] милиона евро, при общ разход за реструктурирането в размер на [поверително] милиона евро (вж. съображения 35 и 150 от обжалваното решение).

- 64 От тези съображения следва, че противно на поддържаното от Френската република, случаите, при които Комисията е извършила преценка при решение SNCB-товарни превози и при обжалваното решение, не са сходни. Поради това твърдяната разлика при техния анализ не може да се счита за противоречаща на принципите на правна сигурност, на добра администрация и на равно третиране.
- 65 От друга страна, Френската република твърди, че в предходните си решения Комисията е направила разграничение между различните обявени едновременно мерки и за целите на прилагането на теста за частния инвеститор ги е изолирала от другите мерките. В тази връзка тя посочва Решение 2009/613/ЕО на Комисията от 8 април 2009 година относно мерки C 7/07 (ex NN 82/06 и NN 83/06), приведени в действие от Обединеното кралство в полза на Royal Mail (ОВ L 210, стр. 16, наричано по-нататък „решение Royal Mail“), в което Комисията е отделила различните предвидени в полза на Royal Mail мерки за държавна помощ, с мотива че те преследват различни цели, и Решение 2009/973/ЕО на Комисията от 13 юли 2009 година относно помощта за реструктуриране за Combus AS (ОВ L 345, стр. 28, наричано по-нататък „решение Combus“), в което Комисията е приела, че извършените през май 1999 г. и януари 2001 г. две вливания на капитал трябва да се считат за две отделни мерки, докато отпускащото помощта правителство е счело, че тези мерки имат една и съща цел, а именно реструктуриране и рекапитализация на Combus AS с цел то да бъде приватизирано.
- 66 Що се отнася до решение Royal Mail, въпреки довода, изтъкнат от Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, Комисията да е приела, че за целите на анализа им във връзка с принципа за частния инвеститор има основание да се отделят приетите през 2007 г. от Обединеното кралство мерки спрямо Royal Mail, а именно изменение на кредитните фондове, мярка относно пенсионноосигурителната схема на служителите в Royal Mail и кредита от акционерите, от съображения 101 и 102 от това решение е видно, че това заключение се основава на задълбочено разглеждане на естеството, целите и хронологията на приемане на тези мерки, извършено в точки 5.2, 5.3 и 5.4 от посоченото решение. При това разглеждане Комисията е достигнала до заключението, че кредитните фондове за 2007 г. представляват продължение на предоставените през 2003 г. мерки, докато мярката относно пенсионното осигуряване е въведена през 2007 г. Освен това поради спецификата на помощите, свързани с финансирането на пенсионноосигурителните схеми, последната мярка не се урежда от нормите, приложими спрямо помощта за реструктуриране. Що се отнася до кредита от акционерите, Комисията е приела, че той е бил отпуснат по-късно от другите мерки и преследва различна цел.
- 67 Що се отнася до решение Combus, достатъчно е да се отбележи, че в това решение Комисията не е възприела доводите на Кралство Дания, че двете вливания на капитали през 1999 г. и 2001 г. в полза на Combus представляват една мярка за предоставяне на помощ и трябва да се преценяват заедно, основно с мотива, че първото от тези вливания на капитал не е било съобщено на Комисията и не е включено в план за реструктуриране, отговарящ на приложимите към онзи момент норми, поради което трябва да се приеме за неправомерна и несъвместима с вътрешния пазар помощ (вж. съображения 287, 318 и 328 от това решение).
- 68 Така че разглеждането на посочените от Френската република решения само доказва, че както в решение SNCB-товарни превози Комисията не е приложила съображенията, основани на решение BP Chemicals, точка 26 по-горе (EU:T:1998:199), така и в решения Royal Mail и Combus въз основа на тези съображения тя не е възприела доводите на Обединеното кралство и на

Кралство Дания и е решила да отдели тези мерки за целите на тяхното разглеждане, то може да се обясни със специфичните обстоятелства по всяко едно от тези решения, които не са сравними с обстоятелствата по настоящия случай.

- 69 Предвид всички изложени по-горе съображения първото правно основание трябва да бъде отхвърлено.

По второто правно основание, изведено от нарушение на понятието за държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, тъй като Комисията неправилно е счела, че френските органи не са успели да докажат, че преценени отделно, разглежданите кредити са били отпуснати по пазарния лихвен процент

- 70 С второто правно основание Френската република по същество поддържа, че Комисията неправилно е приела, че преценени отделно, разглежданите кредити не са били отпуснати по пазарния лихвен процент. Доводите, които Френската република посочва в рамките на настоящото правно основание, се основават на твърдението, че кредит, отпуснат от публичноправен субект, който спазва лихвения процент, определен от Комисията в съобщението ѝ от 19 януари 2008 г. относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и сконтови лихвени проценти (ОВ С 14, 2008 г., стр. 6, наричано по-нататък „съобщението относно референтните лихвени проценти“), трябва да се счита за кредит, отпуснат по пазарния лихвен процент. Следователно такъв кредит не поражда никакви предимства за получателя и не може да бъде квалифициран като държавна помощ.
- 71 Това правно основание се състои от две части, с които Френската република упреква Комисията, от една страна, че не е приложила съобщението относно референтните лихвени проценти и от друга страна, че погрешно е стигнала до заключението, че за да бъде съвместим с пазара, лихвеният процент по кредитите трябва да бъде около 14 %.
- 72 Във връзка с това следва да се уточни, че самостоятелната преценка на разглежданите кредити, от гледна точка на съответствието на приложения по тези кредити лихвен процент с пазарния лихвен процент, е изложена изчерпателно в обжалваното решение. Всъщност, след като в съображение 134 от обжалваното решение Комисията достига до заключението, че кредитите представляват държавна помощ, доколкото, след като преценени с рекапитализацията и помощта за оздравяване, не предоставят на SNCF възвръщаемостта, която би изискал един частен инвеститор в условията на пазарна икономика, в същото съображение тя посочва, че „[д]ори ако възвръщаемостта на двата отпуснати кредита, взета отделно, отговаряше на пазарните условия — quod non — това не би било достатъчно да направи мерките в тяхната цялост съответни на принципа за частния инвеститор в условията на пазарна икономика“. След това Комисията разглежда в съображения 135—141 от обжалваното решение въпроса какъв лихвен процент трябва да се определи на разглежданите кредити, когато се преценяват поотделно, за да отговарят на пазарните условия. При това разглеждане Комисията стига до заключението, че лихвеният процент трябва да бъде около 14 %, което превишава предложението от френските органи лихвен процент от 8,5 %.
- 73 Съгласно съдебната практика, доколкото част от съображенията на решението сами по себе си са достатъчни да го обосноват, пороците, от които евентуално са засегнати други съображения на акта, при всички случаи са без значение за разпоредителната му част. Освен това съгласно установената съдебна практика правно основание, което, макар и да е обосновано, не може да доведе до преследваната от жалбоподателя отмяна, трябва да се отхвърли като неотнормисимо (вж. определение от 26 февруари 2013 г., Castiglioni/Комисия, T-591/10, EU:T:2013:94, т. 44 и 45 и цитираната съдебна практика). В случая от точки 55 и 56 по-горе е видно, че правилно Комисията е достигнала до заключението, че разглежданите кредити са неотделими от рекапитализацията и от помощта за оздравяване и че взети заедно, тази мерки представляват

държавни помощи. Следователно грешките, които Комисията евентуално е допуснала при отделната преценка на разглежданите кредити, не могат да засегнат законосъобразността на обжалваното решение. Следователно второто правно основание на Френската република трябва да бъде отхвърлено като неотнормено, без да е необходимо да се прави произнасяне по допустимостта на представения от Комисията в съдебно заседание документ (вж. точка 18 по-горе).

По третото правно основание, изведено от това, че Комисията е допуснала грешки при прилагане на правото и фактически грешки, като е приела, че помощта за реструктуриране е несъвместима с член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС, тълкуван в светлината на Насоките за помощта за реструктуриране

- 74 С третото правно основание Френската република по-същество поддържа, че Комисията е допуснала грешки при прилагане на правото и фактически грешки при преценката дали помощта за реструктуриране на SeaFrance е съвместима с вътрешния пазар, тъй като е стигнала до заключението, че тя не отговаря на предвидените в Насоките за помощта за реструктуриране изисквания за действителен собствен принос, който не включва помощ и е възможно най-голям.
- 75 Във връзка с това следва да се припомнят правилата, които уреждат собствения принос и които са установени в съображения 7, 43 и 44 от Насоките за помощта за реструктуриране.
- 76 На първо място, точка 7 от Насоките за помощта за реструктуриране гласи, че „[в] рамките на [ревизирането на Насоките за помощта за реструктуриране за 2004 г.] е подходящо да се потвърди с още по-голяма яснота принципът, че принос[ът] [на получателя при реструктурирането] трябва да е реален и несвързан с помощ[; п]риносът на получателя има двойна цел: от една страна, да потвърди, че пазарите (собственици, кредитори) са убедени във възможността на възвръщане на жизнеспособността в рамките на един разумен период[; о]т друга страна, той осигурява ограничаването на помощта за реструктуриране до минималното необходимо за възстановяване на жизнеспособността, като същевременно се ограничава нарушаването на конкуренцията“.
- 77 След това съгласно точка 43 от Насоките за помощта за реструктуриране „[р]азмерът и интензитетът на помощта трябва да бъдат сведени до минимума на разходите по реструктурирането, необходими за неговото осъществяване в светлината на съществуващите финансови ресурси на дружеството, неговите акционери или бизнес групата, към която то принадлежи [...; о]т получателите на помощ се очаква да направят значителен принос към плана за реструктуриране от техните собствени ресурси включително чрез продажбата на активи на предприятието, които не са от жизненоважно значение за неговото оцеляване, или чрез външно финансиране при пазарни условия[; п]одобен принос е признак, че пазарите вярват във възможността за възстановяване на жизнеспособността[; п]риносът трябва да е действителен, т.е. наличен, без да включва очаквани бъдещи печалби като парични потоци, а също така трябва да е възможно най-голям“.
- 78 Накрая, в точка 44 от Насоките за помощта за реструктуриране се определят изискуемите прагове за собствения принос, който в случай на големи предприятия възлиза на 50 % от необходимите средства за финансиране на реструктурирането. Също така в нея се предвижда, че при изключителни обстоятелства Комисията може да приеме по-нисък личен принос.
- 79 В случая Комисията е отбелязала в съображение 150 от обжалваното решение, че според измененния план за реструктуриране собственият принос на SeaFrance при реструктурирането му възлиза на [поверително] милиона евро и се състои от кредит от 99,7 милиона евро и от

приходите от продажбата на трите кораба, които възлизат на [поверително] милиона евро. Комисията е изключила кредита от 99,7 милиона евро от този собствен принос, като е взела предвид два елемента.

- 80 От една страна, тя посочва в съображения 158 и 160 от обжалваното решение, че също като кредита от [поверително] милиона евро кредитът от 99,7 милиона евро представлява държавна помощ и следователно не може да бъде взет предвид като собствен принос, който не включва помощ.
- 81 От друга страна, Комисията отбелязва в съображения 161 и 163 от обжалваното решение, че при всяко положение, според точки 7 и 43 от Насоките за помощта за реструктуриране собственият принос трябва да показва, че според пазарите е постижимо предвиденото възстановяване на жизнеспособността на полученото помощта предприятие. В случая обаче, тъй като отпускащият помощта орган и дружеството майка на получателя на помощта представляват един и същ субект, а именно SNCF, и поради едновременното приемане на съответните мерки тази цел не може да бъде спазена при липсата на действителен принос, получен от инвеститор или кредитор извън SNCF. Според Комисията поведението на предоставящия помощта орган не доказва, че според пазарите е постижимо възстановяването на жизнеспособността на получателя на помощта.
- 82 В съображение 165 от обжалваното решение Комисията стига до заключението, че собственият принос на SeaFrance, който не включва помощ, възлиза на [поверително] милиона евро, т.е. на по-малко от [поверително] % от разходите за реструктурирането му, и че е недостатъчен с оглед на разпоредбите на точка 44 от Насоките за помощта за реструктуриране.
- 83 Във връзка с това Френската република, на първо място, поддържа, че кредитът от 99,7 милиона евро не представлява държавна помощ, и твърди, че неправилно Комисията е изключила този кредит от собствения принос на SeaFrance.
- 84 След това Френската република поддържа, че за да изпълни поставените в насоките на Комисията условия, е достатъчно да докаже, че предвиденото финансиране под формата на личен принос е действително, възможно най-голямо и не включва помощ. Тя счита, че като е приела, че с личния принос трябва също да се докаже, че според пазарите е постижимо възстановяването на жизнеспособността на получателя, Комисията е превърнала тази увереност в едно самостоятелно условие, което е допълнително по отношение на условието, свързано с изискването приносът да не включва помощ, и следователно е нарушила понятието за личен принос.
- 85 Накрая, Френската република поддържа, че Комисията е нарушила понятието за личен принос, като в съображения 161, 163 и 164 от обжалваното решение е приела, че финансирането на реструктурирането на SeaFrance от SNCF не е доказало, че според пазарите е постижимо възстановяването на жизнеспособността на SeaFrance по-конкретно поради факта че предоставящият помощта орган и дружеството майка на получателя на помощта, което предоставя средствата, представляват един и същ правен субект.
- 86 От анализа на първото правно основание е видно, че Комисията правилно е стигнала до заключението, че преценявани заедно, разглежданите кредити, рекапитализацията и помощта за оздравяване представляват държавни помощи. Налага се изводът, че Комисията правилно е изключила кредита от 99,7 милиона евро от собствения принос на SeaFrance, без да е необходимо да се разгледат другите доводи на Френската република.

- 87 Накрая, Френската република поддържа, че Комисията неправилно посочила в съображение 166 от обжалваното решение, че френските органи не са се позовали на клаузата за изключителни обстоятелства, предвидена в точка 44 от Насоките за помощта за реструктуриране, нито са представили някакво доказателство за съществуването на такава изключителна ситуация.
- 88 Този довод трябва да се отхвърли. Безспорно френските органи накратко са препратили в съобщението от 18 февруари 2011 г. и в писмото си от 12 септември 2011 г. към точка 44 от Насоките за помощта за реструктуриране, според която при изключителни обстоятелства и в случаи на големи затруднения, които трябва да бъдат доказани от държавата членка, Комисията може да приеме и по-нисък принос от 50 %, приложим по отношение на големите предприятия.
- 89 Налага се обаче изводът, че за да се мотивира прилагането на предвидената в посочената точка клауза за изключителни обстоятелства, споменатите органи са се ограничили до това да посочат, от една страна, че икономическа криза, която е засегнала пазара в Обединеното кралство, както и свиването на финансовите пазари са довели до особени затруднения за SeaFrance и от друга страна, че в решение SNCB-товарни превози Комисията е приела собствен принос между 15 % и 25 %. Доколкото обаче икономическата криза и свиването на финансовите пазари засягат всички предприятия, те не могат да бъдат квалифицирани като изключителни обстоятелства или особени затруднения по отношение само на едно предприятие. Посочването на прецедент от предходната практика на Комисията също така не може да докаже съществуването на изключителни обстоятелства или на ситуация на особено затруднение за ползващото помощта за реструктуриране предприятие. Следователно Комисията е могла да стигне до заключението, че френските органи не са представили никакво доказателство относно съществуването на такива обстоятелства.
- 90 От всичко изложено дотук следва, че третото правно основание трябва да бъде отхвърлено.

По четвъртото правно основание, изведено от нарушение на член 345 ДФЕС

- 91 С четвъртото правно основание Френската република твърди, че Комисията е нарушила член 345 ДФЕС, в който е предвидено, че Договорите по никакъв начин не засягат разпоредбите в държавите членки, отнасящи се до системата на собственост върху имущество, и че съгласно съдебната практика с него се установява принципът на равно третиране между, от една страна, предприятия с изцяло или частично държавно участие или публичните предприятия и от друга страна, предприятията, притежавани от частни лица.
- 92 С изтъкнатия в рамките на настоящото правно основание основен довод Френската република твърди, че както е видно от обжалваното решение, Комисията е нарушила този принцип на равно третиране, тъй като, за да се ползва от мярка за предоставяне на помощ за реструктуриране, дадено предприятие в затруднение, което е дъщерно дружество на публично предприятие, е принудено да намери финансиране на пазара от кредитори извън неговата група, за да допълни получената помощ. В същото положение обаче дъщерно дружество от частна група би могло да се обърне за финансиране на реструктурирането си към публично подпомагане и към подкрепата на акционерите си, без да има нужда да доказва предпазливия характер на това финансиране. По този начин Комисията е обосновавала решението си въз основа на презумпцията за липса на съответствие с пазара на поведението на публичен акционер. Нарушението на принципа на равно третиране между публичните предприятия и частните предприятия в обжалваното решение се изразява в отказа на Комисията да вземе предвид вътрешноприсъщите характеристики на кредитите, предложени от SNCF за целите на прилагането на критерия за частния инвеститор. Така от обжалваното решение следва, че предприятие като SeaFrance, което на 100 % е притежавано от публично предприятие, не може да получи кредит от единствения си акционер, когато този акционер също осъществява рекапитализация на посоченото предприятие.

- 93 Този довод на Френската република произтича от неправилното тълкуване на принципа на равно третиране между публичните предприятия и частните предприятия и от непознаване на ролята, която има критерият за частния инвеститор при прилагането на този принцип, и трябва да бъде отхвърлен.
- 94 Следва да се припомни, че критерият за частния инвеститор представлява проявление на принципа на равно третиране между публичния и частния сектор, принцип, според който капиталите, предоставени на разположение от държавата на предприятие пряко или непряко, при обстоятелства, които съответстват на нормалните пазарни условия, не могат да бъдат квалифицирани като държавни помощи (вж. решение от 12 декември 1996, Air France/Комисия, T-358/94, Rec, EU:T:1996:194, т. 70 и цитираната съдебна практика). Така прилагането на този критерий позволява да се избегне дискриминация, която се изразява в това, че предимство, което е предоставено на дадено предприятие чрез държавни ресурси, но при пазарни условия, се счита за държавна помощ единствено поради държавния произход на средствата.
- 95 В случая Комисията не е обосновала решението си въз основа на презумпцията за липса на съответствие с пазара на поведението на публичен акционер, а въз основа на констатацията, че поради факта на държавния произход на средствата разглежданите кредити биха могли да представляват държавна помощ. За да избегне автоматичното квалифициране на тези кредити като държавна помощ и следователно като нарушение на изтъкнатия от Френската република принцип на равно третиране, Комисията ги е разгледала във връзка с критерия за частния инвеститор. Така тя е констатирала, че тези кредити са неотделими от другите мерки, които френската държава е приложила или е предвидила да приложи чрез SNCF в полза на SeaFrance, и че преценявани заедно, тези мерки и посочените кредити не съответстват на критерия за частния инвеститор.
- 96 По този начин обстоятелството, че SeaFrance не е могло да получи кредит от своя единствен акционер, когато този акционер осъществява също така рекапитализацията на това предприятие, не е резултат от нарушение на принципа на равно третиране между частните и публичните предприятия, а от правилно прилагане на критерия за частния инвеститор.
- 97 Другите доводи на Френската република, изтъкнати в рамките на настоящото правно основание, също не могат да бъдат уважени.
- 98 От една страна, според Френската република Комисията е нарушила принципа на равно третиране между публичните предприятия и частните предприятия, когато, по съображения че кредитите от 99,7 милиона евро и от [поверително] милиона евро не са предоставени от лице извън SNCF, е поискала от френските органи да предоставят примерна оферта за кредит от независимо финансово учреждение, котировка или предложение за лихвен процент, представени от търговска банка, вместо да използва по отношение на тези кредити лихвения процент, произтичащ от прилагането на съобщението относно референтните лихвени проценти.
- 99 Този довод по никакъв начин не доказва, че Комисията е нарушила принципа на равно третиране. Исканията на Комисията трябва да се считат само като дейности по проверка дали разглежданите кредити отговарят на критерия за частния инвеститор, извършени съгласно съдебната практика, която задължава Комисията, когато е видно, че критерият може да бъде приложим, да поиска от съответната държава членка да ѝ предостави всички относими данни, които ще ѝ позволят да провери дали условията за приложимост и за прилагане на този критерий са изпълнени (вж. в този смисъл решение Комисия/EDF и др., точка 31 по-горе, EU:C:2012:318, т. 104).

- 100 От друга страна, Комисията би нарушила принципа на равно третиране между публичните предприятия и частните предприятия, ако приеме, че разглежданите кредити не могат да се считат за личен принос на SeaFrance при реструктурирането му само поради съображението че не са били предложени от лице извън SNCF.
- 101 Този довод е резултат от неправилното тълкуване на обжалваното решение. Всъщност, както беше посочено в точка 80 по-горе, Комисията е изключила кредита от 99,7 милиона евро от собствения принос, с мотива че този кредит не би могъл да се счита като невключващ помощ.
- 102 От всичко изложено дотук следва, че четвъртото правно основание трябва да бъде отхвърлено.
- 103 Поради това жалбата трябва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

- 104 По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено искане в този смисъл. Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на Комисията.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (осми състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Френската република да заплати съдебните разноски.**

Gratsias

Кънчева

Wetter

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 15 януари 2015 година.

Подписи